தமிழ் இசைச் சங்கம், சென்னை

ராஜா அண்ணாமலை மன்றம்

பண் ஆராய்ச்சியின்
இருபத்திரண்டாம் கூட்டம்

23—12—71 வியாழக்கிழமை முற்பகல் 10 மணி

23-12-71 வியாழக்கிழமை முற்பகல் 11 மணி

மோகினி விலாசம்

(நாட்டிய நாடகம்)

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

✸✸✸

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (https://ta.wikisource.org), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (http://tamilvu.org) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, https://ta.wikisource.org/s/4kx என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

✸✸✸

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (https://ta.wikisource.org) and Tamil Virtual Academy (http://tamilvu.org). More details about this collaboration can be found at https://ta.wikisource.org/s/4kx.

தமிழ் இசைச் சங்கம், சென்னை

ராஜா அண்ணாமலை மன்றம்

பண் ஆராய்ச்சியின் இருபத்திரண்டாம் கூட்டம்

23—12—71 வியாழக்கிழமை முற்பகல் 11 மணி

மோகினி விலாசம்

(நாட்டிய நாடகம்)

தஞ்சை, நடனகலாரத்னம், நாட்டியப்பேரறிஞர்
திரு. டி. எம். அருணாசலம் பிள்ளை அவர்களின்
ஸ்ரீ சண்முகானந்த பரத நாட்டியப் பள்ளி மாணவியரால்
நடத்தப்பெறுவது

ஆலோசகர்கள்:

பேராசிரியர், இசைப்பேரறிஞர் பி. சாம்பமூர்த்தி
பத்மபூஷணம், ம. ப. பெரியசாமித்தூரன்
பேராசிரியர், லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியார்

இந் நாட்டிய நாடகப் பாடல்களுக்கு இசை அமைத்தவர்கள்:

தஞ்சை திரு. டி. எம். அருணாசலம் பிள்ளை
மாயூரம் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி பாகவதர்
திரு. எஸ். வேலுசாமி

நாட்டிய நாடக இயக்குநர்:

தஞ்சை திரு. டி. எம். அருணாசலம் பிள்ளை
திருமதி செயலட்சுமி அருணாசலம்

பின்னணி இசை :

திருமதி பார்வதி கிருஷ்ணமூர்த்தி திருமதி காவேரி சர்மா	—பாட்டு
திரு. சி. பி. ஆறுமுகம்	—மிருதங்கம்
திரு. எம். ஆர். முத்துக்கிருஷ்ணன்	—தபேலா & டோலக்
திருமதி உஷா பரமேசுவரன்	—வீணை
திரு. எஸ். சாமிநாதன்	—புல்லாங்குழல்
திரு. எஸ். ஜி. கிருஷ்ணன்	—கிளாரினெட்
திரு. எம். ஆர். வேலுசாமி	—ஆர்மோனியம்

நாட்டிய நாடகத்தில் பங்கு பெறுவோர் :

செல்விகள்:—செல்வி, கீதா சந்தானம், புஷ்பலதா, பாலகிருஷ்ணன், பத்மா, சுப்பையா, ஆர்எம். எஸ். ஹேமா மாலினி, ஆர்எம். எஸ். சொர்ணலதா, எஸ். ஆதிலட்சுமி.

குழந்தைகள்:—ஏ. சோபியா, கிரிஜா, திருநாவுக்கரசு மற்றும் ஸ்ரீ சண்முகாநந்த பரத நாட்டியப் பள்ளியின் மாணவியர்கள் பங்குபெறுவார்கள்.

பின்னணிக் குழுவினர் :

தஞ்சை திரு. டி. எம். அருணாசலம் பார்ட்டி

மோகினி விலாசம்

(நாட்டிய நாடகம்)

இந்நூல், பொன்காளிப் புலவர் மகன் வடிவேல் புலவரால் இயற்றப் பெற்றது. கொங்குநாட்டின் ஒரு பகுதியான அரைய நாட்டைச் சேர்ந்த சிவகிரி வேலாயுதசுவாமி என்னும் முருகன் பேரில், சற்று ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளுக்கு முன், இயற்றப் பெற்றது. வித்துவான் திரு. வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் அவர்கள் அன்புடன் உதவிய ஏட்டுச்சுவடியிலிருந்து கலிக்களஞ்சியத் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர், பத்மபூஷணம் திரு. ம. ப. பெரியசாமித் தூரன் அவர்கள் பெயர்த்து எழுதி அமைத்தது. சிவகிரி என்னும் திருத்தலம், கொடுமுடியிலிருந்து சற்று ஏறத்தாழப் பதினைந்து கல் தொலைவில், இன்றும் சிறப்பாக உள்ளது. ஆண்டுதோறும் இங்குத் தேர்த்திருவிழா நடை பெறுகின்றது.

பாங்கி சித்திராங்கி வருகிருள்.

பிலகரி : ஆதி

பல்லவி

பாங்கி வந்தாள் ஓயிலாய்—பண்ணன மொழிப்
பாங்கி வந்தாள் ஓயிலாய்.

அநுபல்லவி

பாங்கிவந்தா ளகல் விண்ணேங்கிய சிவகிரிக்
காங்கேயன் மலரடி நீங்காதுளத்தில் காடிப் (பாங்கி)

சரணம்

குழல் கோதி வகுப்பெடுத்துச்—சிங்காரமான
கொண்டையில் மலர் முடித்து
அழகாய்ப் பொற்றுகிலுடுத்து—வீணையில்
இசையாக ராகங்கள் படித்து
பளபளவெனு மலர் முகமொளி வீசப்
பாவை வதனமது (மேவு) வானமதி யேசப்—(பாங்கி)

ஹம்ஸகாதா :

சிங்காரமாகத் தொட்டு
விந்தைவேற் கண்ணில் மையிட்டுக்—காலில் சதங்கை
விரலாழி பீலிகளிட்டு
மந்தரங்கள் நிகர் மாகில் அசைய—வஞ்சி
மாங்குயிலெனக் கொஞ்சி மொழிகள் பேசி—(பாங்கி)

சுத்ததன்யாசி :

வச்சிரப் பதக்கம் மின்னவே—மார்பிலொளிர்
மாணிக்கமாலை துள்ளவே
பச்சைக் கிளியிது வெள்ளவே மதுரமிகு
பவளவாய் மொழி பன்னவே
உச்சித மாதர்கள் மெச்சவும்—வளர்புகழ்
ஓங்கும் சிவகிரியில் காங்கேயனைக் கொண்டாடிப்—
(பாங்கி)

மோகனாங்கி வருகிருள்.

பூரிகல்யாணி : ஆதி

பல்லவி

வஞ்சியராசை மிஞ்ச—மோகனாங்கி
வந்தாள் கால் சிலம்பு கொஞ்ச

அநுபல்லவி

பஞ்சவர்ணக் கிளிபோல்—ரஞ்சிதமது காட்டிச்
செஞ்சொல் மிகுதலசைச்—சிவகிரி வளநாட்டில்—

சரணம்

இடையில் பட்டாடை கட்டித்—திருநுதல்
இசைந்த பொன் வயிரச் சுட்டி
நடையில் அன்னத்தை மிரட்டி—ராசர்
மயங்க ஈன்ற வேல் விழி மருட்டிக்
குடகில் வார் பூட்டிக் குழலில் மாமலர் சூட்டிக்
கடைவிழியில் மையைத் தீட்டிக் கனகா பரணம் பூட்டிக்
காம சரித கலா பரவனித—(வஞ்சிய)

மோகனுங்கி பந்தடித்தல்

காப்பி : ஆதி

பல்லவி

பாங்கியுடன் மோகினி மின்னள்—மணிப்
பந்தடித்தனளே

அநுபல்லவி

மாங்குயில்கள் கண்டிசைகள் பாட
மலர்க்கை வஸீகள் கலுகலென்றூட
மயில் கூட நட மாடப்
பெண்கள் நாட கொண்டாட—உயிர்ப் பாங்கியுடன்—

சரணம்

காலில் சிலம்பு தண்டை சதங்கை கல கலென்றலுங்க
இருகாதில் கொந்தள வோலீக் கொத்து
முத்தாடியே துலங்க
இடை தழங்க—ஸ்தனங் குலுங்கப்
பணி யிலங்க நகை வீளங்க—உயிர்ப் பாங்கியுடன்—

முருகப் பெருமான் உலா வருதல்

மோகனம் ஆதி

பல்லவி

பவனி வந்தனரே—குமரவேள்
பவனி வந்தனரே

அநுபல்லவி

பவனிவந்தார் மணி பதித்த பொற்சிவிகையில்
தெய்வயானை மான்மகள் சித்தர் சமேதராய்ப் (பவனி)

சரணம்

தேவர் விரைந்து மலர்கள் சொரிந்து
விஸ்வனுதர் விசாலாட்சி சந்தோஷ மீற
மேவலர் கூச—வீரர்கள்—வெண்சாமரை வீசச்
சிவகிரியின் வீதி தனிலே மேன்மையாகச் சிங்காரமாய்
(பவனி)

மோகனாங்கி முருகப் பெருமான் மீது காதல் கொள்கிறாள். அதைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள்

பல்லவி

மையலென்ப திதுவோ தெரியேன்
மாதே சொல்லடி மதிமயங்கு தடி

அநுபல்லவி

பையவே வலிதனிலகப்படும்—பறவை போலவே
யானும் படிந்தேன் சாலவே மைய

க் கிது நல்ல பேச்சே -மைய

வள்
யலே தாண்டுதே மைய

சந்திரன் வரவைக் கண்டு மோகனாங்கி காதல் மிகுந்து வருந்துகிறாள்

விருத்தம்

வாழிய தலைசெச் சிவகிரி வேலர்
மையலால் மயங்கி மோகினியும்
தோழியை நோக்கிச் சுவாமிபால் தூது
செல்வதற் குபாயமே தேடுமுன்
ஆழியந் தேரோன் குடதிசை மறைய
அரிவைமெய் யனலெழச் சிறி
நாழிபோல் தோன்றக் கண்டுடன் பதைத்து
நாரியும் சிலமொழி பகர்வாள்

சுருட்டி — சாப்பு

பல்லவி

இந்த வேளையில் நீயுமெந்தன் மீதினிற் சிறி
எழுந்த விதமென் சொல்லாய் மதியே

அநுபல்லவி

விந்தையுடன் அரவு வந்து உனை
விழுங்கி விட்ட கணமோ சொல்லாய் மதியே — இந்த

சரணம்

அங்கம் பதறவே என்தன் மீதிற் கொடிய
அனல் வாரி இசைக்கிறாய் மதியே — இந்த

இங்கிதமுடனே கேற்றிரவில் எழுந்தது போல்
எழுந்து வரவெண்ணுதோ மதியே — இந்த

கல்லோ உன் மனதிளங் கதிரவன் வரும்போது
கண் காணு தொளிகின்ற மதியே — இந்த

செல்வமிகுந் தலசைச் சிவகிரி வேலரெனைச்
சேர்ந்தால் நீயென் செய்வாய் தேய்மதியே — இந்த

மோகனாங்கியின் மீது மன்மதன் பகழி எய்கின்றன. அதனால் அவள் வருந்துகிறாள்

பந்துவராளி — ஆதி

பல்லவி

மன்மதா என் மீதிலென்ன வாது செய்கிறாய் — புட்ப
வாளிதனையே தொடுதென் மீதிலெய்கிறாய் — மன்மதா

அநுபல்லவி

அஞ்சனக் கண்ணில சோகினம்பு தோயுதே—எந்தன்
அளகபாரந் தன்னில் மூல்லைக்கணைகள் பாயுதே
கஞ்சமலர் வாளியாலென் நெஞ்சுருகுதே—பாரக்
கனதனத்தின் மீது சூதக்கணைகள் பாயுதே — மன்மதா

சரணம்

மாதர்க்கு வஞ்சகம் செய்து வாழ்பவருண்டோ—வெகு
வல்லமை செய்கிறாயென்ன துன்மதி கொண்டோ
ஏதுனைப் போலவனியி லெரித்த பேருண்டோ—உன்மேல்
ஈசர் தயவு வையாததிக்குணங் கண்டோ — மன்மதா

தென்றல் வீசுகிறது. அதனால் மோகனுங்கி வருந்துகிருள்

காம்போதி ஆதி

பல்லவி

தென்றலே என்மீது வன்மமோ—நீயும்
தீக்கொண் டெரிப்பது தன்மமோ

அநுபல்லவி

முன்பு சந்தன வாசனையாகவே—தினந்தான்
வருவாயியல் பாகவே யின்று தென்றலே

சரணம்

வாது செய்ய மனதொக்குமோ—உன்றன்
வல்லமைதான் நீலி நிற்குமோ—மிக்க
சோதி வேலர்என் மேலாவலாய்—வந்து
தோன்றிடில் நீயென்ன செய்திடுவாய்—சிறு தென்றலே

மோகனுங்கி காதலால் வாடித் தோழியிடம் அதுபற்றி உரைத்தல்

நாதநாமக்கிரியை சாப்பு

பல்லவி

மையல் தாளாதென்ன செய்குவேன்—மாதே சகியே

அநுபல்லவி

மையல் தாளா தையோ மெய் வாடினேனே
மாரனென் மெய்யில் வாளி யெய்கிருனே மையல்

சரணம்

மின்னலிடைக் கலிகள் சோருதே—மாதே சகியே
மின்னலிடை பண்ணுர் துகில்
கன்னி தொடை முன்னிடவே மையல்

விதியை வென்ற சிவகிரி வேலன்—மாதே சகியே
விதியை வென்ற வேலன் வந்த
பவனி கண்டு மதி மயங்கி மையல்

பாங்கியைத் தூது செல்லுமாறு மோகனாங்கி கேட்டல்

ஆரபி ஆதி

பல்லவி

அனமே கல்ல சமயந் தேடி
அவர்க்குரைத்து வா போடி

அநுபல்லவி

மனமது தாளவும் வசமல்லடி—பவளி
வந்த வடிவேலர் திருவழகு மெனது கண்ணில்
மாயமாக நின்று மயக்குதே

சரணம்

பாலும் அன்னமும் கசப்பாகவே காணுது
பன்னீரது வெங்நீரின் பண்புபோலத் தோணுது
மாலின் பயன்கள்சொல்ல மனமது ஈணுது
மருவாமல் இனிச்சற்றும் மையல் சகிக்கவொண்ணுது.

பாங்கி தூது சென்ற பின்பு மோகனாங்கி தனித்திருந்து எண்ணுதல்

கரகரப்பிரியா சாப்பு

பல்லவி

கன்னல் மொழிப் பாங்கி தூது சொன்னதினால் வடிவேலர்
தன்மனத் திசைகுவாரோ என்னமோ காணேன்

அநுபல்லவி

அன்னை தெய்வயானை வானின் மின்னலிடை மான்மகளும்
தன்னருகிருக்க மோக முன்னுமோ என் மீதிலேதான்—கன்னல்

சரணம்

எந்தன்பெரு விரகமறிந்து போனவள் தனது
சொந்த விரகத்துடனிங்கு வந்திடுவாளோ
விந்தையாகவே எனது சிந்தையை யவர்க்குரைத்து
அந்தரங்க வாய்மொழி விரைந்து சொல்வாளோ தெரியேன்—
கன்னல்

கட்டியக்காரன் வந்து கட்டியம் கூறுதல்

கேதாரம் — ஆதி

பல்லவி

வந்தான் கட்டியக் கார்ன்—கொலுவதனில்
வந்தான் கட்டியக் காரன்

அநுபல்லவி

வந்தான் கட்டியக் காரன் யிந்திராதி ப்ரபுக்கள்
சுந்தரச் சிவகிரிக் கந்தர் பராக் கெனவே—வந்தான்

சரணம்

சரிகைத் துயில்கள் துன்னச் சரப்பணி மார்பில் மின்னச்
சரிகை தகதகென்னச் சுவாமி பராக் கென்ன—வந்தான்
கிரசில் குல்லாய் விளங்கச் செவியில் குண்டலந் துலங்கக்
கருணை முகம் விளங்கக் காலில் பணி குலுங்க—வந்தான்
கையில் பிரம்பு கொண்டு களரியில் ஆடி நின்று
பையவே சரவண பவனே பராக் கென்று—வந்தான்

மகளிர், முருகப்பெருமான் திருமுன்பு, அவன் பெருமைகளைப்பாடி ஆடுதல்

இராகமாலிகை — ஆதி

சக்தி அருளிய	பாலா	
சரவணேற்பவ	வேலா	
பக்தர்களுக்கரு	கூலா	
பரனருள்சு	லோ	(செய செய)
அண்டர் பரவிய	வீரா	
அடலசுரர்சம்	மாரா	
தண்டமிழ்க்குப	காரா	
சண்முகஎய்	யாரா	(செய செய)
கங்கரன்முடி	சிவந்த	
சடையின்மிதி	லமர்ந்த	
கங்கையருளி	கந்தா	
கார்த்திகையின்	மைந்தா	(செய செய)
சேவலங்கொடி	யாள	
தெய்வயானைமண	வாள	
மேவுபன்னிரு	தோளா	
வேல்விடுமண	வாளா	(செய செய)

வேத முனிவர்கள்	பாட	
மேலரையன்	ஞட	
சோதியறுபடை	வீட	
தோகைமயில்ஆ	ரூட	(செய செய)
வள்ளிநாயகி	கணவ	
மதயானைமுகன்	துணைவ	
தெள்ளமுதசற்	குணவ	
சிவகிரிச்சண்	முகவ	(செய செய)

பாங்கி முருகப்பெருமானிடம் சென்று மோகனாங்கியின் நிலைமையையும், அழகையும் குணங்களையும் விரித்துரைத்தல்

கல்யாணி — சித்து — சாப்பு

பல்லவி

இரதி கிகர் வனிதை விரகமதாகின ளய்யா—உனை
மருவ—இரதிகர்

அநுபல்லவி

இரதிநிகர் வனிதை விரகமு மீற
இனிய பழனிமலை அருள்செய் குமார
திருமருவிய பன்னிரு புய வீரா
தேவர்கள் புகழ் சிவகிரியில் வசீரா

சரணம்

கன்னி யிளம் பருவ மாது—கமல மேறும்
அன்ன மிவள் நடைக் கொவ்வாது—அத்தரும் கொத்தம்
என்னேரம் பூசுவாள் சவ்வாது—இசை மிகுத்த
வர்ணங்கள் பாடுவாளுள் மீது—மலர் மகள் போல

முருகப்பெருமான் மகிழ்ந்து தந்த மாலையைப் பாங்கி வாங்கிகொண்டு மோகனாங்கியிடம் வந்து கூறுதல்

விருத்தம்

பாலெனு மொழியாள் பாங்கியிற் வாறு
பகர்ந்திடுக் திறனெலாங் கேட்டு
வேலர் மனது மகிழ்ந்துசச் தோஷ
மீறியே மார்பணி கடப்ப

மோகினி விலாசம்

காப்பு

[illegible] பரவு தலைமைச் சிவகிரி நடுகள் வானவர்க

கன்பு செய்திடு இருபரன்

[illegible] சிவகாமி தந்த வடிவேல் வரதன்

அடியிணையை இனிது வாழ்த்தி

[illegible] பரத வட்சண விலக்கியப் பிரபல

சித்திர வித்தார முயலிசை பரவு மதுரமிகு

[illegible] மோகினி விலாசம்

[illegible] யியம்பிட வுமே [illegible]

திரியம்பக பட்டை [illegible]

[illegible] மணி திகழ் மவுலி [illegible]

[illegible] காங்கயன் துணைவர வனிதை

[illegible]

[illegible] விகடதட [illegible]

துணையே 1

[illegible] சித்திக் கணபதியின் வாசக்

கமல மலர்ப் பொற்பாதம் கருத்துளங் கொண்டு

[illegible] கொண்ட தலைமைச் சிவகிரியில் வாழும்

பரதி வடிவேலவர் மேல் பண்பதாக

வார் கொண்ட கனதன மோகினி விலாசம்
வடிதமிழால் பாடுதற்கு வனச மாதுக்
தார் கொண்ட கலைமாதும் மலைக் கோமாதின்
தாள் பணிந்து மதுரகவி சாற்றுவோமே 1

பொன்னி நதி வளம்பெறு மே லறைய நாட்டில்
புகழ் விளங்குந் தலைசையிற் பொன் காழி யம்மன்
தன்னடியைப் பணிந்து சிவகிரியான் மீது
சாதுந்தமா மோகினி விலாசம் பாட
அன்னை திரு வாத்தாளான் அத்த நூறுள்
அடியிணைகள் தொகுதிறைந்தி அருள் நாதகீசர்
கன்னல் மொழி நளினதிரு வளிதை தெம் பொற்
கமலமல நடியிணைகள் கருது வோமே 2

பூங்கமல மலர் குடைந்து வரி வண்டார்க்கப்
புனல் பெருகுங் காஞ்சி நதி பொருந்து
மரங்குளாலுக் கிணை மொழி மா மயிலாலச்
சந்திர வதன மோகினி பவனி வளமை பாட
ஐங்கு கலியுக வரதர் வாம பாகத்
துகந்தது திருமடந்தை பொற்றூ லுறத்தில் வைத்து

தேங்கு புகழ் விசாலாட்சி விசுவநாதர்
திருவடிகள் அனுதினமும் தியானஞ் செய்வாம். 3

கற்பகம் சந்தனம் அகில் அந்தேவதாரம்
கதலி பலா வோங்கு செழுங் காவு சூழும்
பொற்புடைய அனுமநதி சிறந்துலாவும்
புகழ் தலைசைச் சிவகிரிப் பூங்குரிஞ்சி வேந்தன்
நற்புகழை மோகினி விலாச மென்னும்
நாடகத்தைப் பாடுதற்கு நளினமாக
அற்புத மாகிய சேவற் கொடியும் வேலும்
அணிகடம்புந் திருமயிலின் அருளுங்காப்பாம்.

தீர்த்தமலை பாலமலை காருலாவும்
சிவன்மலை வேலெட்டிமலை சேனுலாவி
நாற்றிசையும் விளங்கும் வஞ்சமலையும் பாண்டு
நளிர் மகுடாசலமிடனே நயந்து சூழ்ந்த
மேற்கரையால் அறைய நன்னாடதனில் செல்வ
மிகுந் தலைசைச் சிவகிரியான் மீதிலன்பாய்.
வேற்கண்மலர் மோகினி விலாசம் பாட
மெய்யாடும்பன் திருசரணம் விரும்புவேனே.

மகிமை மிகு பஞ்சவில்வம் பஞ்சதீர்த்தம்
வளம் பொருந்துந் தரை வடிவேல்ரமீது
முகிள் முலைமின் கொடி மருங் குந்தவள் முத்து
முறுவல் திகழ் மோகினி விலாசம்பட
நகை முகவாரண வனிதை அன்னை வள்ளி
நாயகியாள் செம்பதும் நளிற் பொற்பாதம்
அகம்கிழ் வாய் பணிந்து நறு மலர் கள் தூவி
அடுமறையாலறு தினங் கொண்டாடுவோமே
தலையுலவுங் கதலியில் வாரணங்கள் நின்று
கீதித்திட மாங்கனியுடைந்து இளிர்தேனூற
அலைபடிந்து வயலூடு பாயந்து சென்னெல்
அது விளைந்து வளம் பொருந்தும் அரையனாடி
தலைசை சிவகிரி வடிவேல் வரதன் மீதில்
சந்தமுடன் மோகினி விலாசம் பாடக்
கலைதிகழும் படை வெட்டியம்மன் புத்தூர்
காளியம்மன் பொற்பதமுங் காப்பகாமே
செய்யிறையாள் மதி முகத்தை நோக்கி வாவிச்
செங்கமலம் நாணி நிற்கசூறந்துலாவும்
மையல் மிகும் மேலரைய வள்நாட்டில்
வருதலரைச் சிவகிரி வேல் முருகர் மீதில்

கனக முத்து ரத்தின மணியாலிழைத்து
காந்தி பெறக் கக்கன முகடளாவி நின்ற
தின கர ஜோதியமாட் கூடமிக்க
சிகர கோபுர புதிலுக் சேர்ந்துலாவி
இனிதுலவு தலைசைச் சிவகிரியான்மீது
இசையுடன் மோகினி பவனியியல் பாய்ப்பாட
பனகுமணி மார்பணி பொன் மாரியம்மன்
பாதமலரனை தினமும் பணிகுவோமே 11
இலக்கண சாஸ்திர முறை கனறிந்து கற்றோர்
இவ்வுலகக் கவிராசர் முன்பதாகத்
துலக்கமுடன் சிவகிரி வேலவர்தன்மீதினில்
சுகமிகுந்த மோகினி விலாசந்தன்னை
சொலத்துணிந்த பாவகந்தானென்போலென்னில்
சூரியன் முன் மின்மினி வண்டுதயம் போதும்
நிலத்தாடும் மயில் முன் வான்கோழியாகும்
நிகரது போல் நிநாடகத்தை நிலைசெய்தேனே 12
தலைசை நகர் சிவகிரி வேலவர்தன்மீதில்
தருவுடனே சந்தமோகினி விலாசம்
நிலைமையதாய் உரைத்தவன்றன் நாமதேயம்
நீ நிலத்தில் அரையவளநாடனான

வலவனெனும் பொன் காழிப் புலவனீன்ற
மைந்தன் வடிவேல்க் கவி வலன் தானே
புலவிசையால் கூற்று தமிழ்கற்றோர் கேட்போர்
பாடுலகில் பவுசுயூற்று வாழ்வர்தாமே. 13

~~வடிவேல்~~ எச்சரிக்கை.

வடிவேல்நிகர் விழியாள் குறமாதைப் புணர்சீலா
முடியார் சிவகிரிவாழ் உயர் முருகா எச்சரிக்கை
செப்பார் தனதெய்வநாயகி சேருங்குணலீலா
அப்பார் சடைச் சிவனமர் கிரிக்கரசே எச்சரிக்கை
உமையாள் தருபுதல்வா அரிமருகா திருமருகா
இமையோர் தொழும் சிவனமர் கிரிக்கிறைவா எச்சரிக்கை
சதுர்மாமறைப் பொருளையுயர் தந்திக்கிளையோனே
கதிசேர் சிவன் கிரிவாழ் உயர்கந்தா எச்சரிக்கை
தேவா வழுதனவே வரு செல்வமே கண்ணின் மணிமே
கோவே சிவன் புரிவாழ் உயர்குமரா எச்சரிக்கை
பெரிவைத்திருகைப் பணி பூணுஞ் சிவன் பாலா
சைவப் பயிர்க்கனைக் காத்தருள் ஷண் முகா எச்சரிக்கை
வேலா தண்டைக் காலா கனலீலா கன்னிபாலா
மேலோர் சிவன் பகவாழ் உயர்வீரா எச்சரிக்கை
தவமே உயர் மறையோர் பணிதாளாமல் தோறும்

தேவர்களைக் காத்துத் திருச்செந்தியூரதனில்
கோவாக வந்துதித்த தமரவேள் தீதானோ 2
செகமெங்கு கொண்டாடு தேவர் சதா சிவர்க்கு
மகாவன வேலந்துதித்தவர் சிறு வேலாயுதனோ 3
உலகமதையீன்ற உத்தமியாயுண்ட கஞ்ச
மலர்வாய்களாறும் மணக்குஞ்சிறு மகவோ
கன்னியர் கற்புப் பிடிமான கலந்து விளையாடுகின்ற
வன்னமயிலேறி வருகின்ற கற்பகமே 5
கோழிக்கொடி பிடித்துக் கூர்மைதங்கு வேல்பிடித்து
ஆழி சூழ்வையமதை ஆள்கின்ற மன்னவனோ 6
பன்னிரண்டு கையானோ பழநிமலையாழ்வானோ
சென்னியோராறுமுள்ள செவ்வேளும் தீர்தானோ 7
மணிமௌலியாறும் வச்சிரக்குழையீராறும்
பணிகடப்பமாலை புனை பார்த்தி பரும் தீர்தானோ 8
தங்கச் சதங்கை கொஞ்ச தரளமணிக்கிண்கிணியும்
செங்கமலர்த்தாளில் சேரவணிந்தவனோ 9
தாய்மார் அறுவர்களும் தற்பரியும் கங்கையின்
சேய்யென்றெடுத்துச் சிந்தை மகிழ்பாலகனோ 10
வனவாச வேடர் கன்னிவள்ளிக்காகப் பரண்மேல்
தினமுமுய்ய பதந்தேரினின்ற சேவகனோ 11

வாரணத்தையேந்தி மறுகன வாரணத்துவசன்
வாரணத்தையே யுரித்தவள்ளலார் தன்மகனை 12
சுரருலகில் தேவரெலாம் சூழ்ந்துனைத்தொழுக
சூரிமீதில் ஏறிவந்த காவலனும் நீதானை 13
கனகவரைமீதில் கருத்துகந்து தேவர்தொழ
வனசமலர் நான் முகனைவந்து சறைவைத்தவனை 14
விபுதர்களும் முனிவர்களும் விரைந்து செய்வென்றை
நவவீரர் சூழ் நடுவிலிருந்த நாயகமோ 15
கும்ப முனிதனக்குக் குருவென்று பதேசம்
அன்பாக சோதிடத்தை அறிவித்த சற்குருவோ 16
திருவருணகிரிநாகர் செந்தமிழ் நூல் நற்கீரன்
பரவாய் திருப்புகழைப் பாடிவைத்துக்கொண்டவனை
விரிஞ்சன் அறியாப்பிரணவமெய்ப்பொருளின் நய்புயகி
அரன் செவிகளே குளிர அறைகின்ற சற்குருவோ 18
வரைகடலும் சூர்மார்பும்வடி வேலாலே துளைத்த
சிரகிரியில் வந்துதித்த தேவரி சூடாமணியோ 19
சிவகிரியில் தேவோ திருப்பரங்குன்றத்தோனை
அவனியில் அண்ணாமலைக்கான மணிவிளக்கோ
அலைகடலில் முத்தோ அரவகிரிக்கரசோ
மலைதோறும் நின்றாடும் வாலைப்பெடும்களோ 21

கனிமுதல் சேரலைப்பரனை கலக்குறிஞ்சி வாழரசோ
இனியதவ முனிவர்க்கு இலங்கும் பெருமானோ
மதுரையில் சங்கப்பலனகவளர் தமிழ்வானகும்
பொதுவாயிருந்து புகன்றகவி நாவலனோ
வானவர் சூழ்இவகிரி வந்தடைந்த பேர்களுக்கு
ஞானசுகம் காட்டி முத்தி நல்கின்றதேதிகனோ
மனக்குறையைத்தானகற்றி வாழ்வு சுகானந்தபதம்
ஞானக்கே உதவிஐய் தளம்பிரான் நீர்தானோ
கூடல்சமணமத கறிக்கூட்டமெல்லாம்
ஓடத்துரத்தி வென்ற உத்தண்ட கோளரியோ
அன்னையும் நீ தந்தையும் நீ அடியேன் உடலுயிர் நீ
முன்றுமாறதார முனைத்த சடாட்சரம் நீ
ஆதியும் நீ அந்தமு நீ ஆனதிருமூர்த்தியும் நீ
சோதிவடிவாகிநின்ற சுகாதீத மானவன் நீ
தெய்வகண்ணாளன் படைத்த சித்திரரதம் நினை
ஓய்யாரமாய்வருகும் உற்றவடிவேலவனோ
பஞ்சாளத்தார் சமைத்த பைம்பொன் மணி ஊஞ்சமிசை
வஞ்சியிருவருடன் மையல் கொள்ளும் மன்மதனோ
மேலரையநாடதனில் சமிக்கதவசைநகர்
சீலமிகும் இவகிரியில் செழிக்கும் சிவக்கொழுந்தே

இந்தவித முமையாள் இன்பமுடன் தாலாட்ட
இந்துஞ்சிவகிரியில் முருகர் சுகம் வேற்றனரே 32

தாலாட்டுமுற்றிற்று

சக்தி அருளிய

~~[illegible]~~ பாலா

சரவ னோற்பவ வேலா

பத்தர்களுக்கது கூலா

பரனருள் சு சீலா செய்செய்

அண்டர்பரவிய வீரா

அடல்சுரர்சம் மாரா

தண்டமிழ்க்கிப காரா

சண்முக ஓய் யாரா செய்செய்

சங்கரன் முடி சிவந்த

சடையின்மீதி லமர்ந்த

கங்கை யருளிய கந்த

கார்த்திகையின் மைந்தா செய்செய்

சேவலங்கொடி யாளி

தெய்வயானை மண வாள

மேவு பன்னிரு தோளி ஜெயஜெ

வேத முனிவர்கள் பாட

மேலறையனன் ஞாட

சோதியறுபடை ஆ வீட
தோகைமயில்ஆ ரூட செயசெய
வள்ளிநாயகி கணவ
மதயானை முகன் துணைவ
தென்னமுத்தகற் இணைவ
சிவதிரிச்சண் முகவா செயசெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்
சடாட்சர மங்களம் மங்களம்
கங்கை தும்பை மலர் திங்களங்குழ
தங்கும் செஞ்சடை விளங்க மிகு
துங்கமான சிவசங்கரன் தனது ~~[illegible]~~
ஆங்கில் வாழுமை தந்தருளும் மைந்தா
~~மங்களம்~~ (மங்களம்)
இந்திரன் முறையிருந்திருந்து மிக
அஞ்சி யஞ்சி மனம் நோக ஆசுரர்
~~ஆசுரர்~~ கந்தரங்கள் சிர முந்தகர்ந்திட
உகந்து வெல்விட்ட சவுந்திர விவேக
~~மங்களம்~~ (மங்களம்)
தண்டை கிண்கிணி சிலம்பு கொஞ்சி மிக அஞ்ச
லென்று மொழி கூர் தேவா விஞ்சை கூறி
மலர்

வன்னநவ மணி மொளலி சூ ரசில் மின்ன
வடிகுபெறு ஆடையா பரணந் துன்ன
நன்னயமாய் ஒசிகவா கதைதின் மீதில்
நடம்புரிந்து கணபதியுந் தோன்றி ஓரே

தருவு

வந்தார் கணேச நாதர் — திருச் சபையால்
வந்தார் கணேச நாதர்
வந்தார் திருச் சபையால் கந்தன் தமையனென்று
விந்தை நடம்புரிந்து திந்தா திந்தா வென்றெதி — வந்தார்
அந்தரத்தீ திலகம் மின்ன
சோதி மாமணிகள் துன்ன
மந்தராட் சதைக ளென்ன
மலர்மாரி தேவர் பன்ன — வந்தார்
ஆனை முக மிலங்க
ஆபரணந் துலங்க
மேனகை வீணை தாங்க
மின்னு ராலாத்தி ஓங்க — வந்தார்
ஒசிகவாகன மேரி
முன்னவன் யானைக் கூறி
தேசிகர் முனிவர் தேரிச்
சிவபஞ்சாட் சரம் மாறி — வந்தார்

பவனிவந்தவர் மனி பிதித்த பொற்றிவிகையால்
ஒய்வயானை மான்மகள் இத்தாரை மேதாவாய்ப்
இத்தர்கள் கூட மேற்கை நம்பை
ஒரிவையராட
பத்தர்கள் பாட — இனிவர்கள்
பணிந்து கொண்டாட
வித்தியாதவர் ஒத்திய வீணை
ஓக மிசைக்க
மேன்மை யாய் கின்னரர்கள்
தம்புரு சுதி முடிக்க
வேதியர் போற்ற — பிரமரிஷிகள்
வேதங்கள் சாற்ற
தேவர்க ~~[illegible]~~ விரைந்து விரைவலர்கள்
எல்லோரும் சொரிந்து
கட்டியங் கூற
விஸ்வரூபர் விசாலாட்சி
உந்தோரு மீற
மேவலர் கூச — வீரர்கள்
வெண்சாமரை வீச
பராக்கென்று — மேதினியோர்
வாக்கேற

இவகிரியின் வீதி தனிலே
மென்மையாக இங்காரமாய் பவனி
பெரி மத்தாளம் கொள் துத்தாள்
கைத்தாளம் பூரி எக்காளம்
கன்வரி இன்னத்தாரை
இக்கு மேளம் பில்லாங் குழல்
அண்டை தவிலுமே.
ருண்ருண் பெண்ண
அங்கு லவண்டை தொனி
பம் பம் பம் பம் மென
தப்பு ஈழங்க - சேகண்டியின்
அத்தம் விளங்க
கலீரெனத் தம்பட்ட ஜிலிகள்
டண்டண்டணு வென்னச்
அத்த நாத சுரங்
தித் தித் தித் தி யெனவே
டமஸ மிகல் கொட்ட
கண பூதமே துடை தட்டக்
கொம்பு கஞ்ச - அரண கண்டாமணி
கணீர் கணீர் என்னுட

தரணியால் மிகு ஆரியர் சந்திரர்
கொண்டாட — பவனி
முத்து வெள்ளுடையும் — ஆரிய பாது
மொளிர் தங்கக் குடையும்
சித்திரக் குடையும் — அது மடாலுஞ்
சேவல்வ் கொடியும் — மகரடாலும்
சிங்கக் கொடியும் — வெள்ளை நதித்துவசமுடன்
செங்கருடக் கொடியும் — பார்மீதினிற்
சேர்ந்து நின்றாட — சவுரிகல்லி
மாந்தர்கள் நீட்டப் — பலவாகு
திரளாகவே சில அணியணியாய் வரத்
தீவட்டி பகல் வத்தி — சிறந்து ஒளிகள் பெறக்
செங்கதிர் போலே — மத்தாப்புக்கள் வெள்ளை மெண்மேலே
பொட்டிலி யெழுத் திருத்தடை அதிர
மலைகள் சிலைகள் ஓட சேர்நிலவி அ
பூவாணம் பொறிவாணம் சீறி யெழும்ப
ஆகாசங்கள் சேர நிறம்ப
நிறை நிறையாய் சிலைகள் பக்கீட்டி கட்டாள
நேரிசங்கள் வளவு ஆலம் —
வேல்கள் அடியார் பாடித்து வர — பவனி

ஆனைகள் கோடி
அடர்ப்பரிகள் ஆயிரங் கோடி
சேனை மிக் கோடி — அணிரதங்கள்
திரள் சத கோடி — பரவி வரச்
சேர்தூளிகள் பறந்து
ஒங்கதிர்வான் மீடத்
தேவ நட்சத்தனென்று
ஒகமெங்கிங் கொண்டாட
இவதயநேமன்
ஆத்திரையகோத்திரனை நாமன்
ஆகமமோதிச் சிவசமையப் பண்டாரர்
இறந்து வரவே மிகக் —
சென்வமிகு தலைகை வெங்கையஞ் சூடுடன்
திருமொஞ்சனூரும்
கொலங் கோவிலருள் கொந்தனூரும்
துக்கரத் தியும் — திறந்த
காரவள்ளியுங் கரகை யூஞ்சனூரும்
சேர்ந்த வீதி எழுதூர்ந்து மங்கலமுடன்
செயவல்லி புரமும் — வடரவு மங்கை
திருக்காடு துறையும் — ஈரசுகிலூரும்

சேர்ந்த அறையவன நாட்டில்
இவகிரியால் இத்திர வத்தினவதம்
இவிகை தனிது மேறி — பவனி வந்தனறு
வருத்தம்

தேவர் பனிந்தேத்த மன்னர் போற்றப் பொன்னின்
இவகிரி வேலாயுத வேள் செல்வ மோங்க
ஆவணத்திற் சகல சம்பிரமத்தினோடு
அலங்கரைப் பவனி வருபவரைக் கண்டு
காவிவரி வேல் விதியாள் மோகனாங்கி
கன்னல் மதன் னச் சமத்தால் மனது வெட்கி
ஆவலுடன் மையல் கொண்டு மனையாற் சென்று
அருகில் நின்ற பாங்கியுடன் னறைவாயிள
வசனம்

அடி வாடி பாங்கி, தெய்வ லோகத்துக் கிணை
யாகிய இங்கரைப் பொருந்திய இவகிரி மாநகர்
இத்திரவீதியால் மாட மாளிகை கூட கோபுரம்
இருந்த உத்திரவீதியால் பவனி வரலாம் வந்த
தேவாதி தேவன் தெய்வயானை பங்கன் அப்பிர
மணிய வேளை மோகனாங்கி தன் கண்ணினாலே
அவரு முகைக் கண்டு பலபல விதமாக மையல்

நல்கிய புதுமை மிக்க நிலத்திருவிளையாடலை

— என்னால்

வரைந்தது

சாந்தி முகிலையாள் வேலனின் மகிழ்வாக
வென்னி யிசை திருந்திடும் வேளை
வாயந்த முன்னிடை யாள் மகிழ்வு மின்னடித்து
வையகத் துள்ளில் புகழேடுப்பும்
தேன் மொழி தலைவி நிலவிர வேவர்
திருவடி நூபுர் பணிக் கூத்து
கூர்ந்து வேலனையும் வாகையும் சூடுமே
தினைக்குலம் வாழ்த்து நாளைத் தினையே.

திருத்தப்பட்டது

திருந்து நிகர் வணங்கு விரதமுதுகன னையா— உன
மகவு — திருந்திடா
திருந்து நிகர் வணங்கு விரதமுதுகன
தினை படிந்து மகவு தருமாறு தினை
தருமகவாய் பணிவிடுவீர்
தேவம்தன் புகழ் தருதன்மையில் வதிபர் — திரு
கன்ன மாயம் பகர் மெய — தினை வேறும்
தன்னை நின்ன மயன் தகடை வென்றவாறு — சித்
திரம் வாழ்வு

~~அத்தரும் கைத்தம்~~

எங்கோரம் பூசுவாள் சுவ்வாழ் — இறை மிகுந்த
வர்ணங்கள் பாடுவாளுன் மீது — மலர் மகள் போல்
வந்தி யலங்கிருத மிந்திய கோகில வாணி — ௨
வர்ணக் கிளிபோல்
கொந்தி யமர் மொழி ரந்திர மதன கல்யாணி — ௨
இவ்வயத்தில்
கந்த மலர் வதனி யந்தன விழி இந்திராணி — ௨
கனக தண்டை
பந்தில் மெல்லடி மிதை கொந்தும் நடன சுரதாணி —
குருமணிகள்
ஒம் பெண்ண் மிகுந்து விளங்கிய கொந்தள வோய —
முகத்தில் மிக்க
சம்பிர வாசு மிகுந்திரு ஒண்பக மாயை — ௨
சரசகுண
இன்ப சுகந்தரு சுந்தர மோகன லீயை — இடையால் சுந்திர
வம்பரு நாளிய கண்டை யாலங்கிய சேயை — ௨
வித்தார மாக
குத்திர வீணாதனிலே ~~[illegible]~~ இறை கொல்வாள் —
மெத்தவே பகடை யாடி வெல்வாள்

சித்திர ரூபமயில் வேலவே செல்வாள்
பத்தி பொருமையுமேல் மயல் கொள்வாள் — சிறுதி
பூஜகள் சொர்ண ஒம்பம் — பாவை வதனம்
அந்திரப் பூர்ண அந்திர விம்பம் — துடைகள் ரண்டும்
அந்த மிகுந்த கதளிக் கம்பம் — அரசி ஜயும்
ஒந்தாமரை மிகிழ் நிதம்பம் — சிங்காரமான
வச்சிர மகுத்தி விசித்திர மாகிய நத்து — மணிபதித்து
~~நத்து மணிபதித்து~~
உச்சிதவேய மிகுந்த பசும்பொன் சத்து —
உலகின் மன்னர்
மெச்சுடவே மணி கொப்பிதுடாடிய பித்து —
வேணியாளணி
நச்சரவின் மணி குப்பிகளுக் கடை வைத்து —
நாகரீகமாய்
விந்தை மிகுந்த சவுந்தர தேகபரஞ்சி —
விநோதமாக
சந்த மிகுந்த பசுங்கிளி வேல் மொழி கொஞ்சி —
தரணி மீது
செந்த மிழ் நூல் கனனந்தம் விளங்கிய நெஞ்சி —
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ தேன் விளமலர்

பேசறிய ரரோ இதாலூக்கா சுபேதார
பிற்பலமிகுந்த சுமுகன்

பிர்மலைமதனில் வருகிருஷ்ணப்பஐயர்
அவர் பெரும் அரசு புரியும் நாளில்

பேருலகில் மேல் அறைய நாய்ஸனில்
தலைசைநகர் பெயருற்ற சிவகிரியினில்

கருணைமிகு கைலாச நாதர் விசுவேசர்
தன் காமியாம் விசாலாட்சிதன்

கருத்துகந்தே பெற்ற முத்து வடிவேலவர்
க்கன்புடன் நாரோரனில்

கதித்தே விளங்கிடும் மறையோர்கள்
வேளாளர்கள் ஞாளர் வைசியருடனே

கண்ணிதமுறை வழுவாமல் இந்தமது
செய்தனர்கள் காசியினில் வாழ்கவென்றே

இவதிரி வேலாயுத கடவுள் பதிகம்

காப்பு வெண்பா

செந்திரு வாழ்ந்தோங்கும் இவதிரி
வேலாயுதன் மேல்
பைந்தமிழில் நற்பதிகம் பாடுதற்கு — செந்தமிழுக் ~~கையானனத்தா~~
கையானனத்தானம் கையானனத்தானம்
கையானனத்தானம் காப்பு.

பூவகத்திருமான் மார்பன்பொறிட்டு வெண்கமலமாது
நாகவண்ங்கனாக நற்றவர் இமையோர் வேண்ட
நோவகத் தொடுது சூர்நுணங்கி உள்ளணங்கவேல்கொள்
சேவகத்துயர்ந்து நின்ற இவக்கிரி குமரக்வேளே! 1

உந்தியங்கமலப் போதில் உதித்தநான்முகப்புத்தேள்
வந்தியாது உன்மதித்து வரும்பொருது அவனை கூவி
புந்தியாதறிந்த இந்த குடிலையன் பொருளென்றேகி
சிந்தியாதிகழ்ந்தவை வேல் இவக்கிரி குமரவேளே! 2

தேவல முழுது வெஞ்சூத்திரல் அடுதிணி தொணந்த
கோவலன்வரவி நின்பக கொழுந்தமுதுதருந்தும் தூய
நாவல முடையோர்பரண் பெண் நகை பிறித்திடு கூடய
வெய்ய
சேவலன் கொடி கைக் கொண்ட இவகிரிக்குமரவேளே! 3

வேயிடை யமுதம்ஏழுந்த முத்தம் விழைந்த இள்ளாண்டு வேண்டை
தாயிடை இருந்தன்றின பந்தரும் தருவிணைய கோவே!
தேயிடை குறைமாதன் பில்திகழ்தவா சிறியேன் பாவத்
தீயிடை உளழுல் வாய் சிவகிரிகுமரவேளே. 4

வேலைவண் திரைநீரை உண்ட வினைவலிய வர்கும் முன்னம்
பாலை வன்றிடு தமிழ்பரி பகர்ந்த மெய் யறிவானந்த
சாலையே அறிவிலாத தாகுவாய் நின்றுவேடர்
சேலை வேல் விழி மணந்த சிவகிரிகுமரவேளே. 5

பாலுறு இளஞ்சோண் முத்தம் பல்லுறுகும் கடைநூற் வெய்யும்
காலுறு வள்ளை கஞ்சன் காந்தள் காதணி கெம்கை
போலுறு விழைஞ்சும் வாடி புழுங்குரும் விழுபோற் காவி
சேலுறும் பழனம் சூழும் சிவகிரிகுமரவேளே 6

பாதகம்தன் செய்யினோயுள் படுந்தெனக வரந்து சால
காதளவகன்று நீண்ட கயற்கண்ணார் தலவியின்பு
வாதனை வசத்தினாகி வருந்திடாதிருந்தாள் மீதில்
சீதவண் மதியுலாவும் இவகிரிக்கு மரவேளே 7

ஆங்கை வாய் பசுவென்பு புண்வின்வலியுடையனாகி
ஓங்கை யாங்கிளன்று நாயேன் முனிவது முறைமையோ
காங்கையாவுறு காரவன் பர்கவலுறு காத்தான் அன்றோ
சேங்கை வேல் தனக்குவேள் இவகிரிக்கு மரவேளே 8

காருளாம்குளலார் மாயகண் வலை அதனிற் செம்யொன்
வாறு லாம் தனத்தில் வீழ்ந்து மாய்நறு மனத்தை நீபத்
தாருலாம் நினது செய்ய தாள் நிழலுற செய் ஞானம்
சீரெல்லாம் தலைநன் அல்லோ இவகிரிக்கு மரவேளே 9

மஞ்சின் மதியம் வைவேல் வளை கொவ்வைத்தரளும் தாழம்
பிஞ்சியகூந்தல் நெற்றி விழி முடர்தழ்பற் கொங்கை
வஞ்சியர் மயலும் நாயேன் வருந்துராது அருள்வதொன்றே
செஞ்சிலம் பணிதார்க்கேற்ற இவகிரிக்கு மரவேளே 10

காலரைகாணி தொகையறியா கணக்கரைல்லாம்
பாலரைக்காக்கும் நற்றிங்கூர் சேறிபதம்பணியும்
சீலனுக்கன்பன் ஆண்டமுத்தேந்திரன் செகதலத்தில்
நாலரைப் பெருக்கு ரண்டுங்கீழ்முந்திரிநல்குவதே